

Arrest

nr. 261 075 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 september 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 september 2021 tot teruggedrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) en van de beslissing tot inbeslagname van de verblijfskaart van 7 september 2021.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat B. VRIJENS, en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is op 7 september 2021 aangekomen op de nationale luchthaven te Zaventem. Hij was in het bezit van een Kameroens paspoort en een Belgische verblijfskaart. Hij werd tegengehouden door de grenspolitie, die vaststelde dat verzoeker niet de persoon is die op de Belgische verblijfskaart afgebeeld staat.

Op diezelfde dag nam de grenscontroleambtenaar een beslissing tot binnenkomstweigering en tot terugdrijving .

Verzoeker diende een vordering tot schorsing bij uiterste dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) tegen de voormelde beslissing. Bij arrest nr. 260 666 van 14 september 2021 werd de beslissing tot terugdrijving geschorst.

Op 15 september 2021 nam de grenscontroleambtenaar een nieuwe beslissing tot terugdrijving. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 7/09/2021 om 18:48 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, luchthaven ZAVENTEM,

werd door ondergetekende, [N.D.M.]

de heer / ~~mevrouw~~ :

naam [N.] voornaam [B.]

geboren op [...]1985 te [B.] geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft KAMEROEN wonende te

houder van het document nationaal paspoort van Kameroen nummer 0805426

afgegeven te Brussel op 22/06/2018

houder van verblijfskaart van België nr [...] van het type F-kaart afgegeven door Antwerpen

geldig van 11/10/2019 tot 11/10/2024

afkomstig uit Douala via Istanbul International met 1934 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht),

op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKE NE GEBRUIKTE VISUM / VEBRLIJFSDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VISUM / VERBLIJFSDOCUMENT

Dossiernummer: [...]

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: Document: Verblijfskaart van België, type F-kaart, met nummer [...], Vervalsing: Betrokkene is niet de rechtmatige eigenaar van het document, het betreft een look-alike (imposter). De fysiologische gezichtskenmerken van betrokkene zijn niet dezelfde als de foto van de persoon op de verblijfskaart van België.

[...]"

2. Ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

2.2. Wat de beslissing tot inbeslagname van de verblijfskaart van 7 september 2121 betreft, stelt de Raad vast dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is.

De schorsing in het kader van deze procedure kan slechts worden gevraagd onder bepaalde voorwaarden, die zijn omschreven in artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 39/82, §4, alinea 2 van Vreemdelingenwet zoals gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 10 april 2014, luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Deze bepaling biedt dus de mogelijkheid om bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot schorsing in te dienen voor vreemdelingen tegen wie een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel is genomen waarvan de tenuitvoerlegging van die maatregel imminent is.

De beslissing tot inbeslagname van de verblijfskaart is echter geen verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is in zoverre deze de voormelde beslissing tot voorwerp heeft.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1 De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker van zijn vrijheid werd beroofd met het oog op een terugdrijving. Omwille van de vasthouding en de overbrenging naar een centrum met het oog op zijn terugdrijving, die voorlopig nog niet in het vooruitzicht werd gesteld, is het aannemelijk dat een gewone schorsingsprocedure niet zou kunnen worden afgerond alvorens de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft plaatsgevonden.

De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen.

Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Tevens stelt verzoeker dat er sprake is van machtsmisbruik.

Verzoeker zet uiteen wat volgt:

“Het staat vast dat verweerder ondanks het arrest dd. 14.09.2021 een zogenaamde “nieuwe” terugdrijvingsbeslissing samen met een beslissing tot in beslagname heeft genomen t.a.v. verzoeker.

Niet alleen is deze volledig onredelijk en onmenselijk, gezien de RvV reeds bij arrest, welke uitvoerbaar is bij voorraad, de schorsing van de binnenkomstweigering en bevel met terugdrijving had bevolen, bovendien is deze beslissing ook gedateerd op 7 september 2021, dezelfde datum als de verzoeker op 7 september 2021 betekende binnenkomstweigering en bevel met terugdrijving waarvan de RvV in zijn arrest dd. 14 september 20 de schorsing had bevolen.

Geenszins kon verweerder op 15 september 2021 opnieuw een binnenkomstweigering met terugdrijving dd. 7 september 2021 verzoeker betekenen nadat de RvV de schorsing van een eerdere binnenkomstweigering met terugdrijving, welke van dezelfde datum dateert als de geschorste binnenkomstweigering met terugdrijving, had bevolen.

Dat is sprake is van schending van het redelijkheidsbeginsel en van rechtszekerheidsbeginsel.

Dat er vooral sprake is van machtsmisbruik nu de RvV reeds had geoordeeld dat de binnenkomstweigering en het bevel met terugdrijving, genomen op 7 september 2021 t.a.v. verzoeker, dient geschorst te worden. “

Het is niet betwist dat de verwerende partij op 7 september 2021 een beslissing tot terugdrijving nam ten aanzien van verzoeker. Verzoeker diende een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad tegen de voormelde beslissing. Op 14 september 2021 schorste de Raad deze beslissing bij arrest nr. 260 666. Dit arrest heeft tot gevolg dat de verwerende partij haar beslissing van 7 september 2021 niet kan uitvoeren. Dit belet de verwerende partij echter niet om zo zij het nodig acht een nieuwe beslissing tot terugdrijving te nemen. Hierbij zal ze wel rekening dienen te houden met hetgeen in het arrest nr. 260 666 werd overwogen. Op 15 september 2021 heeft de verwerende partij effectief een nieuwe beslissing tot terugdrijving genomen en verzoeker had de mogelijkheid om een nieuwe vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, hetgeen hij bij huidige vordering ook gedaan heeft.

Van machtsmisbruik is in casu geen sprake. Met zijn vrij algemeen betoog waarbij verzoeker niet ingaat op de inhoud van de bestreden beslissing toont verzoeker niet aan dat de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel zouden zijn geschonden.

Het eerste middel is prima facie niet ernstig.

3.3.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van de artikelen 16 en 18 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van het proportionaliteitsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Verzoeker zet uiteen wat volgt:

“Verzoeker is afkomstig van de Kameroen. In België woont zijn gezin, met name zijn levenspartner, hun Belgisch minderjarig kind en een minderjarig dochtertje uit een vorige relatie van mevrouw Tao.

Verzoeker heeft dus ondertussen in België een gezinsleven opgebouwd.

Dat verzoeker van oordeel is dat de hem betekende beslissing tot terugdrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) in strijd is met de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de rechten van verdediging.

Dat immers echter verzoeker door verweerder een nieuwe beslissing tot terugdrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) werd betekend zonder dat hij voorafgaandelijk het recht heeft gehad om zich te verdedigen en zonder dat er een verificatie is geweest van de vingerafdrukken, gezichtsherkenning,.....

Nadat verzoeker bij de eerste terugdrijvingsbeslissing enkel alleen op basis van het feit dat hij niet over een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf zou beschikken, met name zou verzoeker niet de afgebeelde persoon op de verblijfskaart van België zijn, zou worden teruggedreven, wordt de nieuwe terugdrijvingsbeslissing gemotiveerd door het feit dat verzoekers verblijfskaart gerechtelijk in beslag werd genomen nu deze een vervalsing betreft.

Verzoeker wil in eerste instantie opmerken dat tot op heden nog niet via een authenticiteitsonderzoek vaststaat dat verzoekers verblijfskaart vals zou zijn.

Zolang niet met wetenschappelijke zekerheid vaststaat dat verzoekers verblijfskaart vals zou zijn, kan geenszins verzoeker zomaar de binnenkomst geweigerd en teruggedreven worden.

Geenszins kan door verweerder zomaar een nieuwe beslissing worden genomen op basis van bijkomende vaststellingen welke dateren van na het arrest RvV dd. 14.09.2021.

Dat de motivatie van de nieuwe beslissing afbreuk doet aan het gezag van gewijsde van het arrest RvV dd. 14.09.2021 waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat op het eerste gezicht niet kan worden aangenomen dat op zorgvuldige en kennelijke redelijke wijze werd vastgesteld dat verzoeker niet de afgebeelde persoon op de Belgische verblijfskaart is.

Uit het verweerders “navolgend verslag valse documenten” dd. 7.09.2021, welke door verweerders raadsman dd. 16.09.2021 aan verzoekers raadsman werd overgemaakt, zou blijken dat verzoeker niet de afgebeelde persoon op de Belgische verblijfskaart is.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat voormeld verslag dateert van 7.09.2021 en geenszins door verweerder werd neergelegd ter zitting dd. 14.09.2021.

Plots komt dit verslag opgedoken. Verweerder motiveert niet waarom dit “navolgend verslag” niet werd neergelegd ter zitting van de RvV dd. 14.09.2021 (wat nogmaals aantoonde dat er sprake is van machtsmisbruik).

Verder merkt verzoeker op dat niets uitsluit dat na verloop van twee jaar de fysionomie van verzoeker mogelijks gewijzigd is door veroudering, operaties, stress,....

Voorts houdt verweerder geen enkele rekening met de motivatie van het arrest RvV dd. 14.09.2021 uitdrukkelijk stelt dat het Kameroens paspoort, welke verzoeker op 7 september 2021 aan de grenspolitie toonde, hetzelfde paspoort is dat hij ook heeft voorgelegd in het kader van zijn verblijfsaanvraag dd. 11.04.2019 op grond van gezinshereniging met zijn Belgisch kind, dat de foto die figureert op de Belgische verblijfskaart, dezelfde foto is die de stad Antwerpen heeft gebruikt op het inlichtingenbulletin van verzoeker in het kader van zijn verblijfsprocedure (waarna op 11.10.2019 een F-kaart werd afgeleverd en dat uit het administratief dossier niet blijkt dat omtrent deze foto's en documenten ooit problemen of twijfels zijn gerezen).

Geenszins kan enkel en alleen op basis van een plots opduikend “navolgend verslag”, welke voordien niet werd neergelegd en waarvan onduidelijk is wie precies dit heeft opgemaakt en onder welke bevoegdheid, geoordeeld worden dat de F-kaart of de foto op de F-kaart niet authentiek/correct zou zijn.

Tenslotte houdt verweerder al evenmin rekening met de motivatie van het arrest RvV dd.14.09.2021 waarin gesteld wordt dat werd nagelaten om de verschillende vingerafdrukken (met name de vingerafdrukken genomen in januari 2016 en deze genomen op 7 september 2021) met elkaar te vergelijken.

Dat de motivatie van de bestreden beslissing geenszins gesteund is op een objectieve en controleerbare vaststelling.

Dat de beslissing tot binnenkomstweigerings, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot gerechtelijke inbeslagname van verzoekers F-kaart is derhalve niet afdoende gemotiveerd is en schendt de zorgvuldigheidsplicht.

Dat geenszins voorafgaandelijk een grondig onderzoek heeft plaatsgevonden.

Dat immers op basis van vingerafdrukken van verzoeker (verzoeker heeft immers reeds in 2016 in België asiel aangevraagd) kon vastgesteld worden dat de verblijfskaart (met nummer B 3896720 36) wel degelijk toebehoort aan verzoeker en geenszins vals is.

Dat dit voorafgaand grondig en/of objectief onderzoek echter niet heeft plaatsgevonden en derhalve geenszins met voldoende zekerheid door verweerder kon gesteld worden dat verzoeker niet over een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf in België zou beschikken en dat hij in het bezit zou zijn van een vervalste F-kaart.

Dat de beslissing, waarbij verzoekers F-kaart in beslag wordt genomen en verzoeker wordt teruggedreven, afbreuk doet aan de motivatie van het arrest RvV dd. 14.09.2021 nr. 265645, niet voldoende gemotiveerd is en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dat evenmin verzoeker opnieuw een beslissing tot teruggrijping (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) kan worden betekend zonder dat wordt gemotiveerd waarom geen rekening dient te worden gehouden met zijn in België verblijvende Belgische levenspartner en Belgisch minderjarig kind en stiefkind (cf. infra).

Het staat immers vast dat verzoeker in België verblijfsrecht heeft bekomen in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, met wie hij nog steeds samenwoont. Zoals supra reeds gesteld (en zoals ook blijkt uit het arrest RvV dd. 14.09.2021 zijn er door de stad Antwerpen nooit problemen geuit t.a.v. zijn Kameroens paspoort of t.a.v. de door verzoeker neergelegde foto's bij zijn aanvraag tot verblijf.

Verzoeker wil verder benadrukken dat het hoorrecht een algemeen beginsel van het Unierecht is dat lidstaten moeten respecteren als ze het Unierecht toepassen.

Dit beginsel is wettelijk verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het hoorrecht geldt ook bij een beslissing tot uitwijzing.

In casu werd verzoeker een beslissing tot teruggrijping (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) betekend zodat hij sowieso en in elk geval, overeenkomstig het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voorafgaandelijk door verweerder diende gehoord te worden.

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

Dat het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht in casu uitermate belangrijk is nu verzoeker in België in het bezit is van geldige F-kaart en nu zijn Belgische levenspartner en (stief)kinderen in België wonen.

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

Dat zonder een voorafgaand grondig onderzoek en het horen van verzoeker dienaangaande verweerder niet zomaar verzoeker een beslissing tot teruggrijping (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) kon betekenen.

Het horen van verzoeker is in casu uitermate belangrijk geweest gezien zijn in België wonende levenspartner en minderjarige (stief)kinderen.

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

Dat bovendien de verzoeker betekende beslissing tot teruggrijping te dien einde in strijd is met de menselijke waardigheid en het respect voor de fundamentele mensenrechten.

Dat verzoeker bij een teruggrijping voor lange tijd gescheiden zal worden van zijn Belgische levenspartner en (stief)kinderen (in wiens onderhoud en opvoeding hij mede voorziet/instaat).

Dat verzoeker bij een teruggrijping voor lange tijd eveneens niet in staat zal zijn om mede voor de gezinsinkomsten te zorgen.

Dat een scheiding van zijn Belgische levenspartner en minderjarige (stief)kinderen in België een ernstige schending inhoudt van het artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Dat door verweerder geen enkele grondige afweging is gebeurd tussen enerzijds het leed welke bij verzoeker en zijn gezin wordt veroorzaakt door het feit dat verzoeker wordt teruggedreven en dus voor lange tijd van zijn levenspartner en (stief)kinderen, wordt gescheiden, en het door verweerder nagestreefde legitieme doel (belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen).

Verzoeker is van oordeel dat er in casu wel degelijk schending is van zijn privé- en familieleven nu hij door een teruggrijping naar Kameroen in de onmogelijkheid verkeert nog een privé- en familieleven te hebben in Kameroen.

Dat er derhalve schending is van de materiële motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

Art. 74/13 Vw. stelt het volgende : "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Het artikel 74/13 Vw. is een gedeeltelijke omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn.

Dat geenszins door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de verzoeker betekende beslissing dd. 7 september 2021 op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom in casu geen rekening dient te worden gehouden met het gezins- en familieleven in België, met zijn geldige verblijfskaart en met het hoger belang van zijn minderjarige (stief)kinderen.

Dat het belang van de minderjarige kinderen steeds dient te primeren.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie werd evenmin verzoeker gehoord aangaande zijn gezins- en familieleven en zijn minderjarige (stief)kinderen in België.

Uit de verzoeker op 15 september 2021 betekende beslissingen blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie hiermee op geen enkele manier rekening heeft gehouden. Dat er derhalve sprake is van schending van het art. 8 E.V.R.M., het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van het art. 74/13 Vw., van de art. 16 en 18 van het Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet van 29 juli 1991) en van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht."

De bestreden beslissing motiveert dat het Belgisch verblijfsdocument van valsheid wordt beticht en gerechtelijk in beslag wordt genomen. Als reden voor de vervalsing wordt aangegeven dat verzoeker niet de rechtmatige eigenaar is van het document. Er wordt benadrukt dat verzoeker een look-alike is en

dat de fysionomische gezichtskenmerken van verzoeker niet dezelfde zijn als deze op de foto van de persoon op de verblijfskaart.

Zoals verzoeker terecht opmerkt wordt hiermee niet vastgesteld dat de verblijfskaart op zich een vals document betreft.

Het kernpunt is dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker niet de persoon is die afgebeeld wordt op de verblijfskaart.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er zich in het administratief dossier geen foto bevindt van de persoon die op 7 september 2021 door de grenspolitie werd gecontroleerd. Het administratief dossier bevat enkel de foto's die op het paspoort en op de verblijfskaart prijken, alsook een foto die genomen werd naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming. Aangezien het nog steeds niet duidelijk is welke persoon zich aan de grens heeft aangemeld, heeft de Raad gevraagd om verzoeker persoonlijk te laten verschijnen op de zitting van 23 september 2021.

Ter zitting lijkt te kunnen worden aangenomen dat verzoeker de persoon is die wordt afgebeeld op het Kameroens paspoort. Dit wordt niet betwist door de partijen.

Daarnaast bevat het administratief dossier nu een verslag van de grenspolitie waarbij de foto van betrokkene ten burele wordt vergeleken met de foto uit het rijksregister (die overeenkomt met de foto op de Belgische verblijfskaart). Uit dit onderzoek blijkt dat verzoeker een "imposter" is en dit op grond van de volgende vaststellingen:

- de afstand tussen de bovenlip en de neus is verschillend;
- de oren hebben niet dezelfde vorm;
- de anti-helix aan het linkeroor is bij betrokkene prominent aanwezig;
- de oorlel aan het rechteroor is bij betrokkene anders van vorm;
- volledig andere haarlijn; hierbij wordt wel opgemerkt dat de foto uit het rijksregister dateert van 2019;
- andere vorm van de neus: de neuspunt, neusbrug en de breedte van de neus zijn verschillend.

Op grond van dit verslag lijkt het prima facie dat verzoeker niet de persoon is die op de Belgische verblijfskaart prijkt.

Anderzijds blijven de vaststellingen van de Raad in zijn arrest 260 666 gelden. Zo stelde de Raad vast:

"Verder bemerkt de Raad dat waar het verslag van de grenspolitie kopieën bevat van verschillende documenten die de verzoeker bij zich had, zoals zijn Kameroens paspoort en zijn Belgische verblijfskaart, dit allemaal stukken zijn die reeds in het administratief dossier figureren. Zo is het Kameroens paspoort met foto dat verzoeker toonde aan de grenspolitie op 7 september 2021, hetzelfde paspoort dat hij ook heeft voorgelegd in het kader van zijn verblijfsaanvraag op grond van gezinshereniging met een Belgisch kind. Deze verblijfsaanvraag werd op 11 april 2019 ingediend.

De foto die figureert op de Belgische verblijfskaart, is verder dezelfde foto die de stad Antwerpen heeft gebruikt op het inlichtingsbulletin van verzoeker in het kader van zijn verblijfsprocedure. Een verblijfskaart (F-kaart) werd op 11 oktober 2019 afgegeven.

Uit het administratief dossier kan niet blijken dat omtrent deze foto's en documenten ooit problemen of twijfels zijn gerezen"

Mocht er enkel gebruik zijn gemaakt van het Kameroens paspoort in het kader van de verblijfsaanvraag en mocht er verder geen ander document zijn, dan zou de Raad de verwerende partij kunnen volgen, doch nu blijkt dat de stad Antwerpen een verblijfskaart met foto heeft afgeleverd aan verzoeker op grond van de voorgelegde stukken (geboorteakte van zijn kind en Kameroens paspoort). Het is de Raad geheel niet duidelijk van waar de foto op de verblijfskaart komt. Deze foto is niet dezelfde als de foto die werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken toen er in 2016 een asielaanvraag werd ingediend. Zoals het ook voor een identiteitskaart geldt, lijkt het aldus een foto te zijn die verzoeker heeft overgemaakt aan de stad Antwerpen voor het verwerven van zijn Belgische verblijfskaart. Het lijkt dan ook heel vreemd dat verzoeker op dat ogenblik een foto zou afgeven van een ander persoon.

Zoals ook reeds werd vastgesteld in het arrest 260 666 biedt het administratief dossier mogelijkheden om de waarheid te achterhalen. In januari 2016 diende verzoeker een beschermingsverzoek in en in het kader van dit verzoek werden zijn vingerafdrucken genomen. Uit het verslag van de grenspolitie blijkt dat één van de bestuurlijke verrichtingen die op 7 september 2021 plaatsvonden, de afname was van

verzoekers vingerafdrukken. Er blijkt niet dat de vingerafdrukken werden vergeleken, terwijl dit een duidelijk resultaat kan opleveren.

De Raad kan enkel maar herhalen dat de verwerende partij verkeerdelijk blijft stellen dat verzoeker een vervalste verblijfskaart heeft voorgelegd.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

Het enig middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte is bijgevolg voldaan.

4. Betreffende de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak en aangezien het middel ernstig werd bevonden, kan hieruit een evident nadeel worden gepuurd. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. In zoverre mocht blijken dat verzoeker wel degelijk de persoon is die wordt afgebeeld op de Belgische verblijfskaart, kan hij immers worden gevolgd waar hij stelt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een scheiding voor onbepaalde duur met zijn Belgische levenspartner, kind en stiefkind in België tot gevolg heeft. Het verweer van de verwerende partij in de nota doet hieraan geen afbreuk. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is in casu aangetoond.

Zodoende is tevens voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Er is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingewilligd wordt.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 september 2021 tot terugdrijving wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen voor zover deze is gericht tegen de beslissing tot inbeslagname van de verblijfskaart van 7 september 2021.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

J. CAMU